र्य्यनट् नन्द्यादित्वाद्वा तान् मानदानाभ्यामादीपयतीति कर्त्तरि क्विप् समिद्धशरणादीप् रावणः तेन ताय्यते पाल्यते इति कर्म्मणि क्विप् तायृङ्पालनसन्तत्योः ख्योर्लोपोहस्ययइति यलोपः समिद्धशरणादीपोरावणस्य पालनीयेत्यर्थः किम्वा समिद्धानां दीप्तिमतां देवादीनां शरणेन हिंसनेन अदीपं दीप्तभावं तायते पालयति सन्तनुते वेति भावे क्विप् दीपनं दीविति भावे क्विप् पश्चान्नञ् समासः अलङ्कामतेश्वरा अलङ्कामतायां यथेष्टेच्छायां ईश्वरा सर्व्वेच्छायाः सम्पादयित्रीत्यर्थः अलमत्यर्थः कामोऽस्य अलङ्कामः तस्य भावोऽलङ्कामता तस्यामीश्वरेति सप्तमीसमासः वरप्रत्ययान्तादीश्वरशब्दात् स्त्रियामतआवित्याप् भवत्येव श्रोणादिक वरट्प्रत्ययान्तात्तु ईप् प्रत्ययइति बोध्यं श्रीपतिस्वरसात् नदादावीश्वरशब्दं विभाषया पठन्त्यन्ये श्रोणादिरयमित्यपरे यद्वा लङ्काभिः कुलटाभिर्मतः पूजितईश्वरोयत्र यद्वा अलमत्यर्थं कामत ईषन्मतईश्वरोयत्र कोरीषदर्थेइति कुब्दस्य कादेशः लङ्कारक्षःपुरी शाखा डाकिनी कुलटासु चेति विश्वः। समुद्गयमकमिति द्वयोरर्द्धयोः सम्पुटाकारेण यमकितत्वात् तथाच रुद्रभट्टः अर्द्धं पुनरावृत्तं जनयति यमकं समुद्गकं नामेति अर्द्धाभ्यामः समुद्गः स्यादिति दण्डी॥ ७॥

पिशिताशिनामनुदिशं स्फुटतां स्फुटतां जगाम परिविक्कलता। क्कलता जनेन वसुधाचरितं चरितं महत्त्वरहितं महता॥ काञ्चीयमकं॥ ८॥